

Механізми й основні напрями державної політики реіндустріалізації економіки України

Предметом дослідження є теоретико–методологічні основи державної політики індустріалізації національної економіки.

Мета дослідження. Визначити основні напрями та запропонувати механізми відбудови промислового потенціалу України заходами державної політики.

Методи дослідження. Для досягнення цілей дослідження використано метод системно–структурного аналізу при узагальненні інструментарію нової промислової політики в Україні та метод економіко–математичного моделювання для попередньої оцінки ефектів від практичної реалізації запропонованих заходів.

Результати роботи. У статті проаналізовані перспективи залучення національних виробників до виконання низки урядових програм з розбудови інфраструктурних об'єктів, а також розвитку комунального господарства. Розкрито причини низької ефективності використання попиту держави в цілях активізації розвитку вітчизняної промисловості. Запропоновано пакет законодавчих інструментів з удосконалення економічної політики держави для забезпечення випереджаючого розвитку високотехнологічної промисловості України. Даний пакет містить наступні першочергові заходи: запровадження критеріїв локалізації в державних закупівлях, розширення інвестиційних стимулів для резидентів індустріальних парків, забезпечення безкоштовного підключення промислових об'єктів до інженерних мереж, перегляд ставок ввізних мит і запровадження експортно–сировинного збору, запуск експортно–кредитного агентства, відкриття мережі торгових представництв при посольствах за кордоном.

Галузь застосування результатів. Вирішення проблем промислового розвитку України у законодавчій площині; формування сприятливого регуляторного середовища для поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

Висновки: 1) ключовою рушійною силою реіндустріалізації економіки України виступає використання державного ресурсу у сфері публічних закупівель, який має бути спрямований на підтримку вітчизняного виробництва; 2) каталізатором розвитку промисловості повинні стати загальнонаціональні проекти з модернізації застарілої інфраструктури й об'єктів комунального господарства; 3) відбудова промисловості потребує реформування економічної політики на засадах обмеження сировинного та підтримка високотехнологічного експорту, розширення інвестиційних стимулів для виробництв через індустріальні парки, безкоштовне приєднання до інженерних мереж тощо.

Ключові слова: індустріалізація, модернізація, державні закупівлі, інвестиції, індустріальні парки, локалізація виробництва, підключення до інженерних мереж, сприяння експорту.

ГАЛАСЮК В.В.

Механизмы и основные направления государственной политики реиндустриализации экономики Украины

Предметом исследования являются теоретико–методологические основы государственной политики индустриализации национальной экономики.

Целью исследования. Определение основных направлений и предложение механизмов по восстановлению промышленного потенциала Украины мерами государственной политики.

Методы исследования. Для достижения целей исследования использован метод системно–структурного анализа при обобщении инструментария новой промышленной политики в Украине и метод экономико–математического моделирования для предварительной оценки эффектов от практической реализации предложенных мероприятий.

Результаты работы. В статье проанализированы перспективы привлечения национальных про–

изводителей к выполнению ряда правительственных программ по развитию инфраструктурных объектов и коммунального хозяйства. Раскрыты причины низкой эффективности использования спроса государства в целях активизации развития отечественной промышленности. Предложен пакет законодательных инструментов по совершенствованию экономической политики государства для обеспечения опережающего развития высокотехнологичной промышленности Украины. Данный пакет содержит следующие первоочередные меры: введение критериев локализации в государственных закупках, расширение инвестиционных стимулов для резидентов индустриальных парков, обеспечение бесплатного подключения промышленных объектов к инженерным сетям, пересмотр ставок ввозных пошлин и введение экспортно–сырьевого сбора, запуск экспортно–кредитного агентства, открытие сети торговых представительств при посольствах за рубежом.

Область применения результатов. Решение проблем промышленного развития Украины в законодательной плоскости; формирование благоприятной регуляторной среды для улучшения инвестиционного климата в Украине.

Выводы: 1) ключевой движущей силой реиндустриализации экономики Украины выступает использование государственного ресурса в сфере публичных закупок, который должен быть направлен на поддержку отечественного производства; 2) катализатором развития промышленности должны стать общенациональные проекты по модернизации устаревшей инфраструктуры и объектов коммунального хозяйства; 3) восстановление промышленности требует реформирования экономической политики на основе ограничения сырьевого и поддержки высокотехнологичного экспорта, расширения инвестиционных стимулов для производства через индустриальные парки, бесплатное присоединение к инженерным сетям и др.

Ключевые слова: индустриализация, модернизация, государственные закупки, инвестиции, индустриальные парки, локализация производства, подключение к инженерным сетям, поддержка экспорта.

HALASIUK V.V.

Mechanisms and main directions of the state policy of Ukrainian economy reindustrialization

The subject of the research is theoretical and methodological basis of the state policy of national economy industrialization.

The purpose of the research is to identify the main directions and propose mechanisms for rebuilding the industrial potential of Ukraine through public policy measures.

Methods of research. To achieve the research objectives, the method of system–structural analysis was used to generalize the tools of new industrial policy in Ukraine and the method of economic–mathematical modeling for the preliminary assessment of the effects proposed measures implementation.

Results of the work. The article analyzes the prospects of attracting national manufacturers for implementation of a number of government programs aimed to develop infrastructure utilities. The paper reveals the reasons why the state demand is not used effectively to stimulate the domestic industrial development. It also proposes a package of legislative instruments for improving the state economic policy to ensure accelerated development of high–tech industry in Ukraine. This package suggests the following top priority measures: introduction of localization requirements in public procurement, expansion of investment incentives for industrial parks residents, free of charge connection to utilities for industrial facilities, revision of import duty rates and introduction of export duties on raw materials, the launch of an export–credit agency, the opening of a network of trade missions at embassies abroad.

Application of results. Solving problems of Ukrainian industrial development in the legislative sphere; formation of a favorable regulatory environment for improving the investment climate in Ukraine.

Conclusions. 1) the key driving force behind the re–industrialization of the Ukrainian economy is the use of state resources in the field of public procurement, which should be aimed at supporting domestic production; 2) national development projects for the modernization of obsolete infrastructure

and communal facilities should become the catalyst for industrial development; 3) reconstruction of industry requires the reform of economic policy on the basis of limiting raw materials and supporting high-tech exports, expanding investment incentives for production through industrial parks, free admission to engineering networks, etc.

Keywords: *industrialization, modernization, government procurement, investment, industrial parks, production localization, connection to engineering networks, export promotion.*

Постановка проблеми. Високий рівень зношеності основних фондів підприємств комунального господарства, зношеність об'єктів дорожньо–транспортної інфраструктури, засобів громадського та вантажного транспорту, а також спецтехніки для виконання будівельно–ремонтних робіт обумовлює наявність значних резервів індустріалізації вітчизняної економіки при реалізації масштабних національних проектів з оновлення і розбудови відповідної інфраструктури. Обсяг ринку державних закупівель в Україні складає близько 10,8% ВВП. Таким чином, державне споживання може справити серйозний вплив на стан та структуру вітчизняної промисловості, даючи поштовх до розвитку тих сфер і видів діяльності, які є пріоритетними для забезпечення стратегічних цілей подолання сировинного характеру експорту та використання національних природних багатств для становлення власного конкурентоспроможного сектору переробної промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблем реалізації державної політики з відновлення промислового потенціалу в Україні присвячено наукові доробки низки вітчизняних вчених–економістів, серед яких: А.О. Задоя [1; 2], Р.В. Венжега [3], О.О. Карпіщенко [4], Р.В. Блиндюк [5], І.М. Зверяков [6], І.Ю. Гужва [7] та ін. Віддаючи належне існуючим напрацюванням з даної тематики, необхідно зазначити, що проблеми цілеспрямованого використання державного попиту для потреб індустріалізації економіки України досі не знайшли належного опрацювання у вітчизняній літературі, що обумовлює необхідність подальших досліджень у цій сфері.

Мета статті – визначити основні напрями і запропонувати механізми відбудови промислового потенціалу України через активізацію ролі держави як замовника продукції вітчизняного виробництва та регулятора економічних відносин.

Виклад основного матеріалу. Дієвим механізмом державного сприяння індустріалізації вітчизняної економіки шляхом створення та відновлення переробних високотехнологічних

виробництв вбачається залучення національних виробників до виконання низки урядових програм з розбудови інфраструктурних об'єктів, а також розвитку комунального господарства. В умовах слабкої розвиненості внутрішнього ринку та високого конкурентного тиску на зовнішніх ринках, цілеспрямоване державне стимулювання попиту на вітчизняну продукцію з високим рівнем обробки та доданої вартості зробить вагомий внесок у переорієнтацію експортних поставок сировини на внутрішній ринок та приплив інвестицій у відкриття переробних потужностей в Україні. Водночас суб'єкти високотехнологічного підприємництва, отримавши від держави кошти у вигляді оплати за поставлені товари або надані послуги, збільшуватимуть свої витрати, запускаючи тим самим процес мультиплікації доходу в економіці через механізм міжгалузевих зв'язків з іншими виробниками. У такий спосіб уряд забезпечить імпульс до формування нових сфер та видів діяльності в промисловому секторі.

Досягнення окреслених вище позитивних ефектів від використання державного замовлення потребує, в першу чергу, проведення цілеспрямованої політики зі спрямування попиту урядових структур і державних корпорацій на продукцію вітчизняного виробництва шляхом посилення інвестиційних стимулів для створення нових та локалізації іноземними компаніями існуючих виробництв на території України.

Нижче наведено попередні розрахунки ефектів для економіки України в найближче десятиріччя за умов реалізації попиту низки центральних органів виконавчої влади (ЦОВВ) на товари і послуги за рахунок переорієнтації цього попиту на вітчизняних виробників, а також вкладення відповідних інвестицій в українську промисловість і сектор послуг для повного покриття державних потреб в реалізації програм модернізації транспортної та житлово–комунальної інфраструктури (див. таблицю).

Необхідність проведення загальнонаціональної модернізації основних фондів є давно назрілою

Напрями індустріалізації та перспективи модернізації економіки України за рахунок задоволення попиту деяких ЦОВВ¹ на товари і послуги для розбудови комунального господарства і транспортної інфраструктури до 2028 р.

Індустріалізація за галузями промисловості	Модернізація			Очікувані макроекономічні ефекти ³				
	Фізичні обсяги	Оціночна вартість, млн. грн.	Інвестиції, млн. дол. США ²	ВВП, в. п.	Зайнятість, %	Випуск, %	Податки, млн. дол. США	Експорт, %
Машинобудування	97943 од.	217 757,3	770,5	0,77	6,77	4,46	49,5	9,04
Приладобудування	3014 од.	3 547,3	12,7	0,09	0,24	0,97	21,5	-0,04
Виробництво труб	98,4 км	50,9	0,2	0,01	0,23	0,20	6,5	0,01
Будівельні роботи:	–	669 171,0	2 389,9	1,77	9,00	12,35	234,1	7,29
будівництво шляхів	48393 км	520 803,9	1 876,4	–	–	–	–	–
реконструкція об'єктів	64 од.	148 367,1	513,5	–	–	–	–	–
Паперове виробництво	57000 т	364,0	1,3	0,01	0,14	0,87	8,6	4,74
Інше	–	5 440,3	19,4	–	–	–	–	–
Всього	–	896 330,8	3 194,0	2,65	3,04	3,26	293,4	0,41

Примітки:

1. Розраховано за орієнтовними потребами в публічних закупівлях основних фондів та виконанні будівельних робіт Міністерства інфраструктури України, Міністерства регіонального розвитку України, Державної служби з надзвичайних ситуацій України, ПАТ «Українська залізниця».

2. Приблизна оцінка потреб в інвестиціях визначена на основі методологічного підходу, викладеного у [8].

3. Макроекономічні ефекти розраховано з використанням з використанням GTAP model на основі даних GTAP v. 9.1 database.

проблемою економіки України. За даними Держстату, ступінь зносу основних фондів, що здійснюють постачання електроенергії, сягає 62,1%, транспортні засоби зношені на 64,1%; устаткування та інженерні мережі для забору, очищення, постачання та каналізації води зношені на 68,5%; інші об'єкти обслуговування будинків і територій зношені на 78,5%. Основні фонди підприємств переробної промисловості зношені на 76,4% [9].

Як видно, та вартість продукції і робіт для модернізації інфраструктури на термін до 2028 р., що вже оцінена профільними відомствами України, сягає 900 млрд грн. Безумовно, ця сума не є остаточною, оскільки низка модернізаційних проєктів ще потребують оцінки вартості. Проте реалізація вже оцінених проєктів з переважним використанням вітчизняного виробничого потенціалу сприятиме залученню необхідних для цього майже 3,2 млрд дол. США інвестицій. В разі ефективного спрямування цих інвестицій в індустріальний сектор економіки за пріоритетними галузями – машинобудування, приладобудування, металургія, будівництво – це у середньостроковій перспективі дасть позитивний ефект, який за результатами моделювання оцінюється в додаткові

2,65 відсоткові пункти зростання ВВП, збільшення кількості зайнятого населення на 3,04%, обсягу промислового виробництва на 3,26%. Чистий приріст податкових надходжень складе 293,4 млн. дол. США. При цьому, зростання в низці галузей перевищить потреби внутрішнього ринку, у зв'язку з чим експорт зросте на 0,41%. Відповідне зростання показників відбудеться порівняно з базовим періодом, яким можна вважати 2018 р., та буде розподілене по роках у міру реалізації передбачених ЦОВВ проєктів з розвитку інфраструктури і комунального господарства.

Попри те, що одержані дані є неповними (як через незавершеність оцінки проєктів модернізації на 10 років відомствами, які надали інформацію, так і через відсутність даних низки крупних відомств, що відповідають за інфраструктурний розвиток, зокрема Міністерства енергетики і вугільної промисловості України), проведені розрахунки засвідчили наявність істотного потенціалу активізації економічного розвитку, який може бути досягнутий в разі цільового використання державного попиту на потреби розвитку і модернізації транспортної інфраструктури і комунального господарства України у поєднанні з

СОЦІАЛЬНО–ТРУДОВІ ПРОБЛЕМИ

залученням інвестицій у відповідні вітчизняні виробництва. Ключовими передумовами реалізації прогнозного сценарію є суттєве скорочення частки проникнення імпорту в публічні закупівлі України та переважне залучення вищезгаданих інвестицій в індустріальний сектор економіки безпосередньо у налагодження і запуск виробничих процесів. Безсумнівним імперативом даного зростання є також використання національного ресурсного потенціалу при виконанні відповідних будівельних робіт або виробництві продукції переробної промисловості.

Очевидно, що поточна економічна політика держави має бути суттєво модифікована для забезпечення вищезазначених умов промислового розвитку на засадах модернізації. Вона повинна охопити низку заходів податкової, митної, інфраструктурної, монетарної, фіскальної та зовнішньоторговельної політики у поєднанні з трансформацією системи публічних закупівель (див. рисунок).

Першочерговим заходом з цієї метою вбачається запровадження політики імпортозаміщення в публічних закупівлях, яка має обмежувати державний попит на продукцію з високою часткою імпортової складової та стимулювати відкриття іноземними інвесторами виробництв на території України задля

участі в публічних тендерах. Це потребує прийняття законопроекту №7206 «Купуй українське, плати українцям», що запроваджує цінову перевагу для учасників публічних закупівель, які пропонують товар з вищим рівнем локалізації виробництва, тобто більшою мірою використовують вітчизняну сировину, робочу силу, матеріали, компоненти, енергію, фінанси при виготовленні цього товару.

Практичним механізмом для застосування цієї практики є багатофакторна оцінка тендерних пропозицій при публічних закупівлях. Згідно чинного законодавства у сфері публічних закупівель питома вага цінового фактора у приведеній ціні тендерної пропозиції має становити не менше 70%, однак застосування інших факторів необов'язкове, тому 99% переможців тендерів визначаються лише за ціновим фактором. Проект закону №7206 вводить обов'язкове врахування нецінових критеріїв (зокрема місцевої складової) у приведеній ціні тендерної пропозиції з питоמוю вагою в 30%, залишаючи існуючу вагу цінового критерію на тому ж рівні в 70%. Таким чином, даний законопроект розвиває та посилює існуючу систему публічних закупівель за рахунок переведення її на багатофакторну модель, яка характерна для розвинених країн світу.

Класифікація заходів державної політики реіндустріалізації економіки України

Джерело: укладено автором

В основу поліпшення інвестиційного клімату в Україні, за прикладом «Азійських тигрів», Туреччини, Польщі та ряду інших країн з випереджаючими темпами економічного розвитку, доцільно покласти такий механізм економічного та промислового розвитку як індустріальні парки. Однак в Україні чинне законодавство про індустріальні парки надає вкрай незначні переваги їх учасникам явно недостатні для того, щоб даний механізм зміг стати потужним каталізатором розвитку вітчизняної економіки. Зокрема, законом «Про індустріальні парки» серед преференцій резидентам парків передбачено лише цільове фінансування на безповоротній основі та надання безвідсоткових кредитів для облаштування індустріальних парків, а також звільнення учасників парків від пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту. Безумовно, настільки незначна підтримка не йде в жодне порівняння з вищезазначеними практиками країн світу щодо стимулювання промислового розвитку через індустріальні парки.

Для перетворення індустріальних парків на реальний механізм залучення інвестицій в Україну необхідно прийняти законодавчий пакет (№№ 2554а-д і 2555а-д), який запроваджує податкові та митні інвестиційні стимули для нових виробництв на території України через механізм індустріальних парків, серед яких:

- звільнення на 5 років від податку на прибуток та на наступні 5 років половинна ставка (9%) і лише за умови реінвестування цих коштів у розвиток виробництва;
- звільнення від ввізного мита обладнання та устаткування для облаштування та здійснення господарської діяльності в межах ІП;
- розстрочка на 5 років імпортного ПДВ на обладнання та устаткування для облаштування та здійснення господарської діяльності в межах ІП;
- можливість отримання фіскальних стимулів з податку на нерухоме майно, земельного податку та орендної плати за користування земельною ділянкою державної чи комунальної форми власності, на якій створено ІП, за рішенням місцевої влади.

Набуття чинності цих законодавчих ініціатив, запровадження відповідного пакету стимулів повинні стати першим кроком на шляху до розбудови реально діючих індустріальних парків. Не менш важливим кроком є забезпечення адекватного доступу промислових об'єктів до інженерних мереж,

оскільки в Україні продовжують існувати необґрунтовані інвестиційні бар'єри для всіх без винятку інвесторів, зокрема ускладнені, несправедливі, бюрократизовані й корупціогенні схеми підключення до енерго-, водо-, тепло-, газопостачання.

Консервація існуючої неефективної моделі приєднання до інженерних мереж разом зі спробами її косметичного поліпшення зберігає непереборні бар'єри для нових інвестицій та фактично унеможлиблює модернізацію інфраструктурних активів, поглиблюючи технологічну відсталість і надмірну енергоємність вітчизняної економіки. Для вирішення даною проблеми слід ухвалити законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння розвитку промисловості інвестиційної діяльності, захисту і гарантування прав і законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності» № 6671. Даним актом буде забезпечено законодавче встановлення відсутності плати за приєднання промислових об'єктів до інженерних мереж, захищено інтереси інвестора у відносинах з природними монополіями, які надають відповідні послуги, а також запроваджено чітко визначену в часі послідовну процедуру приєднання до мереж. Відтак передбачається, що ухвалення ПЗУ № 6671 сприятиме усуненню надмірних інвестиційних витрат, невиправданих витрат часу, а також усуненню корупціогенних факторів при будівництві нових, модернізації існуючих об'єктів.

Одним з системних заходів формування сприятливого середовища для (ре)індустріалізації вітчизняної економіки повинен стати перегляд ставок ввізних мит України в інтересах вітчизняних виробників, оскільки діючи ставки в рамках СОТ й основних угод про вільну торгівлю не відповідають меті структурних трансформацій економіки. Основними напрямками митно-тарифної політики слід визначити наступні:

- встановлення бар'єрів для імпорту готової продукції – використання тарифних та нетарифних заходів для обмеження ввозу іноземної продукції кінцевого споживання на період, доки національні компанії, які започаткували виробництво аналогів, не досягнуть відповідного рівня економії на масштабах, щоб вести конкурентну боротьбу на внутрішньому ринку;

- скасування ввізних мит на високотехнологічне інноваційне обладнання й устаткування (засоби виробництва) для спрощення національним ви-

СОЦІАЛЬНО–ТРУДОВІ ПРОБЛЕМИ

робникам доступу до передових технологій з метою розвитку вітчизняного промислового сектора.

Під час перехідного етапу подолання сировинної спрямованості експорту доцільним вбачається запровадження 3–відсоткового експортно–сировинного збору на відповідні товарні позиції – зернові культури, залізні руди, насіння ріпаку, макуху, металобрухт, вогнетривкі глини, а також на експорт пісків і титанової руди тощо. З огляду на наявні обсяги експорту у 2017 р. такий збір протягом перших років дії дозволить щорічно акумулювати близько 450 млн. дол. США, доки триватиме адаптаційний період, що закінчиться поступовим скороченням обсягів поставок сировини закордон. Ці кошти мають бути спрямовані на масштабну модернізацію інфраструктури та комунального господарства, що надалі стимулюватиме попит на вітчизняну продукцію обробної промисловості. Окрема частка цих коштів може бути спрямована на реалізацію вищезазначених заходів, зокрема на збільшення фінансування державного замовлення масштабних інфраструктурних проектів тощо. Низка супутніх державних програм, зокрема субсидії на розвиток тваринництва, також можуть бути профінансовані з цього джерела.

Поряд із заходами з обмеження експорту сировини слід паралельно вводити в дію механізми зі стимулювання експорту високотехнологічної продукції обробних галузей. Необхідність такого кроку обумовлюється не лише міркуваннями підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробників на світовому ринку у довгостроковій перспективі, але й збереження валютних надходжень від експортної виручки в той час, як поставки сировини закордон будуть скорочуватись. Поряд зі скороченням імпорту готової продукції з вітчизняної сировини це забезпечуватиме скорочення негативного сальдо торгового балансу та валютні ресурси для закупівлі інноваційного іноземного обладнання. Ключовим механізмом у даній сфері має стати запуск експортно–кредитного агентства (ЕКА) відповідно до положень ЗУ «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» № 1792–VIII від 20.12.16 р.

Не менш важливим для розвитку експорту вітчизняної продукції з високим рівнем доданої

вартості є посилення торговельної дипломатії через відкриття офіційних торгових представництв у складі дипломатичних місій при посольствах закордоном. Діяльність торгових представництв має охоплювати такі напрями, як реалізація інтересів суб'єктів ЗЕД на зовнішніх ринках, моніторинг актуальних питань розвитку торгових відносин на двосторонньому рівні для запобігання торговим спорам та ескалації протекціонізму, проведення досліджень національного ринку товарів і послуг в країні перебування, підготовка та проведення міжурядових комісій, виставково–ярмаркових заходів й ін. Торгові представництва повинні функціонувати як повноцінна структурна одиниця в складі посольств України, з повноваженням здійснювати координацію дій представників вітчизняних ділових кіл й представництв ТПП в країні базування.

Поряд з цим, не менш важливою стане розробка секторальних програм і стратегій розвитку за визначеними напрямками реструктуризації економіки.

Висновки

Використання державного ресурсу у сфері публічних закупівель на потреби промислового розвитку має потенціал стати однією з головних рушійних сил реіндустріалізації вітчизняної економіки. Реалізація загальнонаціональних проектів з модернізації застарілої інфраструктури сприятиме активізації соціально–економічного розвитку України за умов вжиття ряду регуляторних механізмів, спрямованих на зниження частки проникнення імпорту в державні закупівлі, поліпшення інвестиційної привабливості (розширення інвестиційних стимулів для нових виробництв через індустриальні парки, безкоштовного приєднання до інженерних мереж), обмеження сировинного та підтримка високотехнологічного експорту, підвищення конкурентоспроможності виробників на внутрішньому і зовнішньому ринках заходами зовнішньоторговельної політики.

Список використаних джерел

1. Задоя А.О. «Нова індустріалізація» в стратегії випереджаючого переслідування / А.О. Задоя // Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2012. – Вип. 27(1). – С. 21–29.
2. Задоя А.О. Де створюється ВВП, або Індустріалізація чи деіндустріалізація? / А.О. Задоя // Європейський вектор економічного розвитку. – 2017. – № 2. – С. 27–41.

3. Венжега Р.В. Атрибути економічних моделей індустріалізації та неоіндустріалізації / Р.В. Венжега // Управління економікою: теорія та практика. – 2016. – С. 199–211.

4. Карпіщенко О.О. Експортоорієнтовна індустріалізація як стратегічна мета розвитку промисловості України / О.О. Карпіщенко, Т.В. Ващенко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2017. – Вип. 16(1). – С. 125–129.

5. Блиндюк Р.В. Розвиток промисловості в контексті індустріалізації економіки України / Р. В. Блиндюк // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2018. – № 62. – С. 9–11.

6. Зверяков І.М. Нова індустріалізація як модель економічного розвитку України: монографія / М.І. Зверяков, Л.Л. Жданова, О.С. Шараг; Одес. нац. екон. ун-т. – Одеса: Астропринт, 2017. – 243 с.

7. Гужва І.Ю. Актуалітети зовнішньоторговельної політики України: монографія / І.Ю. Гужва; Нац. акад. упр. – Київ: Нац. акад. упр., 2017. – 297 с.

8. Крейдич І.М. Оцінка потреб в інвестиційних ресурсах для відтворення основних виробничих фондів у промисловості / І.М. Крейдич // Економіка та держава. – 2009. – № 9. – 12–13.

9. Наявність і стан основних засобів за видами економічної діяльності / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

References

1. Zadoia A.O. «Nova industrializatsiia» v stratehii vuperedzhaiuchoho peresliduvannia / A.O. Zadoia // Teoretychni ta prykladni pytannia ekonomiky. – 2012. – Vyp. 27(1). – S. 21–29.

2. Zadoia A.O. De stvoriuietsia VVP, abo Industrializatsiia chy deindustrializatsiia? / A.O. Zadoia // Yevropeiskyi vektor ekonomichnoho rozvytku. – 2017. – # 2. – S. 27–41.

3. Venzheha R.V. Atrybuty ekonomichnykh modelei industrializatsii ta neoindustrializatsii / R.V. Venzheha // Upravlinnia ekonomikoiu: teoriia ta praktyka. – 2016. – S. 199–211.

4. Karpishchenko O.O. Eksportoorientovna industrializatsiia yak stratehichna meta rozvytku promyslovosti Ukrainy

/ O.O. Karpishchenko, T.V. Vashchenko // Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriia: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove gospodarstvo. – 2017. – Vyp. 16(1). – S. 125–129.

5. Blyndiuk R.V. Rozvytok promyslovosti v konteksti industrializatsii ekonomiky Ukrainy / R. V. Blyndiuk // Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti. – 2018. – # 62. – S. 9–11.

6. Zvieriakov I.M. Nova industrializatsiia yak model ekonomichnoho rozvytku Ukrainy: monohrafiia / M.I. Zvieriakov, L.L. Zhdanova, O.S. Sharah; Odes. nats. ekon. un-t. – Odesa: Astroprynt, 2017. – 243 s.

7. Huzhva I.Yu. Aktualitety zovnishnotorhovelnoi polityky Ukrainy: monohrafiia / I.Yu. Huzhva; Nats. akad. upr. – Kyiv: Nats. akad. upr., 2017. – 297 s.

8. Kreidych I.M. Otsinka potreb v investytsiinykh resursakh dlia vidtvorennia osnovnykh vyrobnychykh fondiv u promyslovosti / I.M. Kreidych // Ekonomika ta derzhava. – 2009. – # 9. – 12–13.

9. Naiavnist i stan osnovnykh zasobiv za vydamy ekonomichnoi diialnosti / Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Дані про автора

Галасюк Віктор Валерійович,

к.е.н., Голова Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва Президент Української асоціації Римського клубу
e-mail: galasyuk@gmail.com

Данные об авторе

Галасюк Виктор Валериевич,

к.э.н., Председатель Комитета Верховной Рады Украины по вопросам промышленной политики и предпринимательства Президент Украинской ассоциации Римского клуба
e-mail: galasyuk@gmail.com

Data about the author

Viktor Halasiuk,

Ph.D., Chairman of the Committee of the Verkhovna Rada of Ukraine on Industrial Policy and Entrepreneurship President of the Ukrainian Association of Club of Rome
e-mail: galasyuk@gmail.com